

Satu ja Ilkka Koivisto — Thaimaan uudet lähetit

helmikuu 2018

Ilkan kynästä:

Muutimme Thaimaahan marraskuun 2017 alussa, neljä kuukautta sitten. Marraskuu meni enimmäkseen muuttotuhinoissa ja sen jälkeinen aika kielikoulussa. Kielikoulujakso on ollut meille molemmille mieluisa — ja tietenkin erittäin hyödyllinen. Thai kielen sanat ja salat alkavat pikku hiljaa avautua. Teimme päätöksen heti Bangkokiin saavuttuamme, että emme puhu lainkaan englantia, ellei sitten ole aivan pakko. Se on osoittautunut hyväksi päätökseksi. Kommunikaatio on edelleen hyvin yksinkertaista, mutta tulemme ymmärretyiksi!

Vuonna 2016 kuollut thaimaalaisten suuresti rakastama kuningas Bhumibol polttohaudattiin vasta vuosi hänen kuolemansa jälkeen. Kuva hautajaisseremonia-alueelta marraskuussa 2017.

Opiskelemme Duke Language School -nimisessä koulussa joka arkipäivä kolme tuntia. Iltapäivällä ja illalla teemme kotitehtäviä. Sadulla sanavarasto kasvaa nopeammin kuin minulla, minä puolestani olen kirjoitetun kielen opiskelussa hieman Satua edellä. Tsemppaamme toisiamme oppimisessa ja — myönnettäköön — joskus hieman kilpailemme.

Kielikoulun lomassa olen perehtynyt Mekongin alueen toimintasuunnitelmaan ja täällä tähän mennessä tehtyyn työhön. Monta mielenkiintoista projektia on käynnissä. Myös muutamassa työntekijäkokouksessa olen jo ehtinyt käydä ja samalla tutustua kollegoihin. Kotiseurakunnassamme Peace Churchissa, vähän etäämmällä Bangkokin keskustasta, käymme sunnuntaisin. Olen tässä seurakunnassa päässyt jo pianon ääreenkin säestämään lauluja. Esilaulajaksi eivät vielä thai kielen taidot riitä!

Kovin pitkään emme ehtineet Thaimaassa olla, kun suunnitelmiimme tuli muutos. Isäni oli saanut sairauskohtauksen. Varasimme ensimmäisen mahdollisen matkan Suomeen. Isäni nukkui rauhallisesti pois 17. tammikuuta, alle vuorokausi Suomeen saapumisemme jälkeen. Olemme kiitollisia siitä, että saimme sanoa kauniit jäähyväiset ja että isäni lähtöhetki oli levollinen.

*Ensimmäinen
Suomen-matkamme
toteutui aikaisemmin
kuin olimme
suunnitelleet, vain
pari kuukautta
Thaimaahan
saapumisemme
jälkeen.
Kuva Hyvinkään
Puolimatkan kappelin
edustalta.*

Kaiken kaikkiaan: arki sujuu melko ongelmitta. Iltapäivät ovat tukahduttavan kuumia, ja kesää kohti mentäessä kuumuus vain lisääntyy. Onneksi kaikkialla sisätiloissa on ilmastointi. Tai, no... en tiedä voiko sanoa ”onneksi”, sillä ilmastointilaitteet puhaltavat yleensä niin jäätävän kylmää ilmaa, että tarvitaan parikin lämmintä paitaa, jottei sisätiloissa vilustuisi. Pieniä vilustumisia ja vatsapöppöjä lukuun ottamatta olemme kuitenkin olleet terveitä.

Muutaman viikon kuluttua aloitan täysipainoisesti aluetiedottajan työt täällä Kaakkois-Aasiassa. Ensimmäiset työmatkat suuntautuvat naapurimaihin Kambodžaan ja Myanmariin. Näille matkoille pyydän rukoilemaan Jumalalta varjelusta ja työn suunnitteluun viisautta. Äidilleni rukoilen voimaa elää arkea tämän suuren surun keskellä. Olen kiitollinen kaikista teistä esirukoilijoistamme Suomessa.

Sadun kynästä:

Olin kuullut etukäteen, että Thaimaassa seurakunta on kasvava ja sen toiminta vireää. Ennen ensimmäistä kirkkoreissuamme minulla oli mielessäni sellainen kuva, että sydämelliset mummelit siellä varmastikin ottavat meidät lämpimästi vastaan. No, se meni vähän sinnepäin: vastaanotto *oli* lämmin — ja minä olin se sydämellinen mummeli.

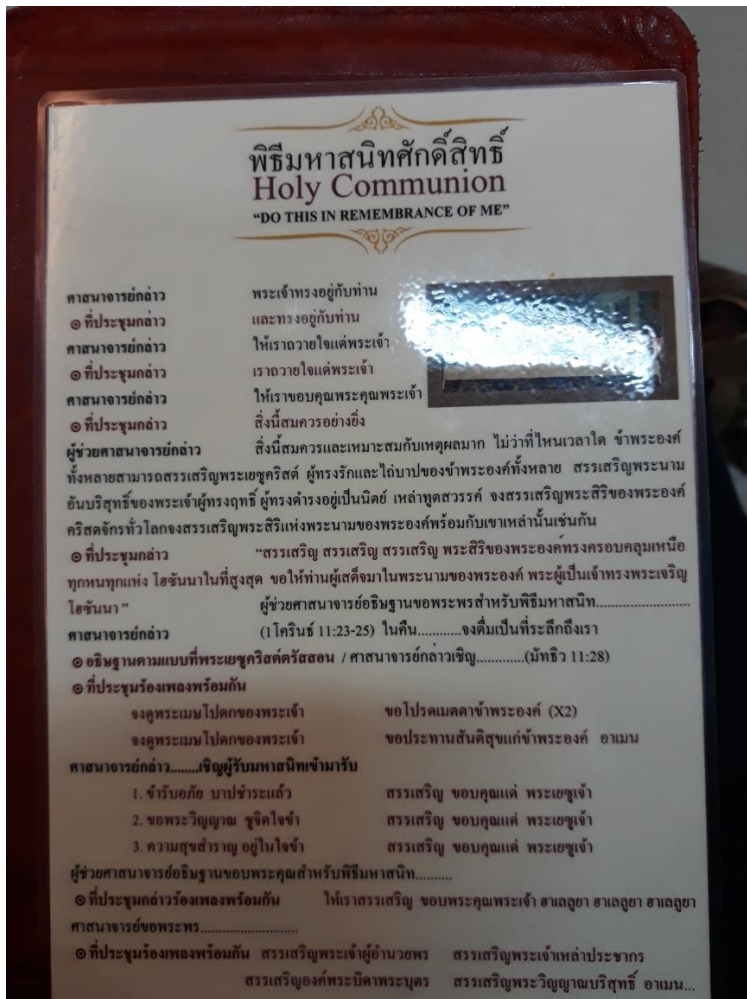
*Seurakuntamme
Peace Church
nuoria muusikoita.*

Seurakunnassa on paljon lapsia, nuoria ja lapsiperheitä. Vastuunkantajatkin ovat pääosin nuoria ihmisiä. Se on ihastuttavaa. Sitä paitsi olen todennut, että sydämellisen mummelin rooli sopii minulle oikein hyvin ja tuntuu omalta. Hyvä niin, sillä sen roolin kanssa tässä on eletävä joka tapauksessa loppuelämä.

Minulle seurakunta merkitsee ennen kaikkea ihmissuhdeverkostoa. Se on uskovien yhteyttä, joka toteutuu arjen keskellä ja tosielämässä. Ja ne ihmissuhteet luodaan yksi kerrallaan. Vertaisin tätä uuden neuleen aloittamiseen. Kaikki alkaa yhdestä silmukasta. On vain tartuttava työhön ja luotava se yksi silmukka. Sitten luodaan lisää silmukoita, yksi kerrallaan. Uusia kerroksiakin alkaa syntyä pikku hiljaa, kunhan vain maltaa odottaa ja puurtaa kärsivällisesti.

Olen iloinnut tässä vaiheessa suuresti sellaisesta asiasta kuin *harrastukset*. Kun haluaa palvella seurakunnassa mutta ei vielä hallitse kieltä eikä kulttuuria, on mentävä yli sieltä, missä kielimuuri on matalin: harrastusten kohdalta. Ilkka on löytänyt itsensä pianon takaa, ja minä olen suunnistamassa keittiöön palvelemaan. Siunatut harrastukset! Yhteinen intohimo johonkin asiaan poksauttaa kielimuurin pois. Musiikin kieli on kansainvälinen eikä tunne kielirajoja. Tai kun kaksi ruokafriikkiä osuu samaan keittiöön, mitä tapahtuukaan? Yhteinen innostuksen kohde tempaa mukaansa, ja kaikki esteet nujerretaan määrätietoisesti. Kielimuurin läpi ja yli mennään heittämällä. Kyllä meidät on luotu nerokkaasti, kun meille on annettu näitä omia, luontaisia kiinnostuksen kohteita ja lahjoja!

*Ehtoollisliturgiassa
on vielä vähän
opettelemista.*

Buddhalainen munkki on kuulemma sanonut, ettei ole ollenkaan huolestunut siitä, että ihmisiä kääntyy kristinuskoon. Hänen mukaansa kristityksi kääntyvät ovat yleensä rupusakkia, jolla ei ole mitään mahdollisuuksia edetä korkealle tasolle hengellisessä ajattelussaan. Miten osuva määritelmä meistä! Joskus ulkopuoliset vaan näkevät asiat selkeästi ja osaavat tehdä osuvan analyysin. Juuri sitähan me olemme: itsessämme täysin toivotonta rupusakkia, joka ei omin voimin pääse yhtään mihinkään. Rupusakkia, joka elää armosta. Ja kun itessään täysin toivoton rupusakki löytää armon, tapahtuu jotain yllättävää: rupusakki saa bonuksena uuden identiteetin kuninkaan poikina ja tyttärinä.

Rakasta rupusakkia. Kuva nuorenparin häistä seurakunnassamme.

Lämpimien terveisin,
Ilkka ja Satu

Satu ja Ilkka Koivisto

Ilkka Koivisto (PsM, TM) on Suomen Lähetykseuran tiedottaja Kaakkois-Aasiassa, Mekongin alueella. Satu Koivisto (TM) aloittaa työn kielikoulun jälkeen.

Ajantasaisia kuulumisiamme voit lukea blogisivuiltamme: thimaanrajalla.fi

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi
työntekijän nimi.